

DROMIHETE – INTELEPCIUNE SI OMENIE

Andi, Gabi, Robert si Dani mai au putin si termina clasa a V-a.Cu rezultate bune, sau mai putin bune, a mai trecut un an scolar.Si vine vacanta!

- Vai, ce bine ca terminam!Abia astept sa nu ma mai scol devreme, sa nu mai fac teme, sa ma joc!, zise Andi.
- La fel gandim cu totii!Haideti sa mergem la Mc Donald`s sa sarbatorim!zise Gabi, Copiii s-au dus la Mc Donald`s si si-au comandat fiecare, dupa preferinte.
- Mama mi-a zis ca nu-i tocmai sanatoasa mancarea de fast food, zise Andi.Din pacate, e preferata mea.
- Si a mea, completa Robert.
- Cred ca avem in sange preferinta culinara pentru mancare nesanatoasa, zise Gabi.Am citit pe internet ca dacii erau mari amatori de carne de porc.
- Ei, na! De unde stii?Ca doar n-au lasat izvoare scrise cu retete culinare...glumi Dani.
- Mda, sigur, bine gandit!
- Nu, se bazeaza pe descoperirile resturilor animale ; desi dacii cresteau si oi sau vaci, preponderant s-au descoperit oase de porcine ; doar nu cresteau porcii ca animale de companie, zise Andi.In plus, am citit si eu, ca dacii cresteau si cai, pe care ii foloseau atat ca animale de tractiune, cat si in alimentatie.
- Beah! facu Robert.Ciudate gusturi!

- Si am citit ca dacii mancau mancaruri simple; Xenofon a scris ca la un ospat la curtea regelui trac Seuthes, s-au servit paini dospite si bucati de carne fripta, zise Gabi.Oaspetii s-au asezat in cerc, iar fiecaruia dintre meseni i s-a adus o masuta cu trei picioare.Iar bauturile se serveau in coarne de animal.
- Da, parca-mi aduc aminte despre o legenda, care vorbeste despre un astfel de ospat; pe timpul lui Dromihete, zise Andi.
- Dar cine era Dromihete, intreba Dani?
- Dromihete a fost unul dintre regii Daciei, prin anii 300 i.H.Despre el stim ca a luptat cu Lisimah, unul dintre generalii lui Alexandru Macedon ; la moartea acestuia a devenit rege al Traciei de la sud de Dunare.Dar el dorea sa-si intinda regatul si pe malul stang al Dunarii.De aceea a pornit razboi impotriva lui Dromihete.

Au fost mai multe lupte, in toate getii lui Dromihete iesind invingatori.

Intr-una din lupte, insusi fiul lui Lisimah, Agatocles, a fost luat prizonier.

- Presupun ca asta l-a ajutat pe regele dac sa-l indeparteze pentru totdeauna pe Lisimah de teritoriile sale.Doar nu putea risca Lisimah ca fiul sau sa fie ucis, gandi Robert.

- Da` de unde! completa Andi.Dromihete a gandit ca, daca-i elibereaza fiul viu si nevatamat, Lisimah ii va fi recunoscator si nu-l va mai ataca.

Doar ca nu a fost asa ; Lisimah nu a apreciat un astfel de gest de noblete.El si-a strans o armata si mai mare si a pornit din nou razboi impotriva vitejilor daci.In anul 292 i.H. Lisimah trece Dunarea in fruntea unei armate numeroase.

- Si? L-a invins pe Dromihete?intreba Dani.

- Nu.Dacii au aplicat o tactica de razboi pe care, peste milenii, o vor aplica multi dintre marii domnitori romani in luptele cu cotropitorii – a pustiit totul in calea armatei macedonene, care a suferit cumplit de foame si sete.Slabita fiind, a fost repede anihilata si capturata de inteleptul rege dac.

- Presupun ca de data asta Dromihete nu a mai fost gentleman, zise Gabi.Sper ca l-a pedepsit pe Lisimah pentru indrazneala lui.

- Si totusi a fost gentleman, desi nu cred ca se “inventase” cuvantul asta pe atunci, zise Andi.A dat un ospat in cinstea lui Lisimah si a conducatorilor armatei macedonene, captivi cu totii.

- Si ce le-a dat de mancare?Carne de cal? glumi Robert.

- Asta nu specifica legenda ; ea spune ca Dromihete a organizat doua mese diferite. Una pentru prizonieri si una pentru daci.

Masa prizonierilor era una fastuoasa, de argint, asezata pe un covor regal.Felurile de mancare erau variate si servite de pe platouri de aur.Vinul le-a fost pus in cupe de aur si argint.

Masa dacilor era pusa pe paie, mancare fiind servita pe tavite din lemn.Felurile de mancare erau simple si deloc in exces, caci dacii erau cumpatati.Vinul a fost servit in pahare din corn de animal, asa cum obisnuiau getii.

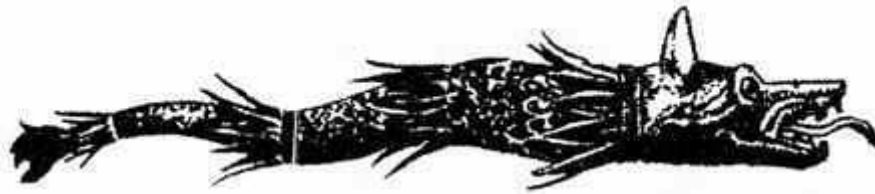
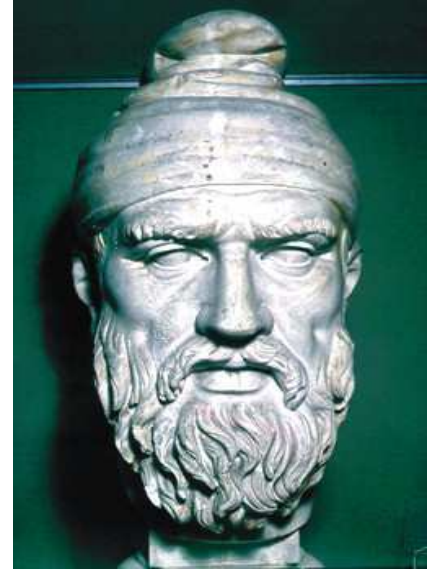
Pe cand cheful era in toi, Dromihete a umplut cornul cel mare cu vin si l-a intrebat pe Lisimah care dintre cele doua ospete ii place mai mult ; al getilor sau al macedonenilor?

- Sper ca macar a fost sincer, zise Dani.Cum ar fi putut sa-i placa masa simpla a dacilor?

- Da, a recunoscut ca-i e pe plac masa organizata pentru el si ai lui, zise Andi.
- Sunt sigur ca Dromihete a facut asta cu un scop ; trebuie sa fie o morala in legenda asta, zise Gabi.

- Da, normal.Dromihete l-a intrebat pe Lisimah : “ Atunci de ce ai lasat acasa atatea deprinderi, un trai cat se poate de ademenitor si domnia plina de stralucire si te-a cuprins dorinta sa vii la niste barbari, care au o viata de salvatici, locuiesc intr-o tara bantuita de geruri si n-au parte de roade ingrijite?”.
- Intelept rege, intr-adevar, spuse Dani.I-a dat lui Lisimah o lectie. Sper ca acesta si-a insusit-o.
- Da, legenda spune ca Lisimah nu a mai luptat niciodata impotriva lui Dromihete ; iar ca semn de pretuire i-a dat-o pe insasi sora lui de sotie.Astfel a fost pecetluita o prietenie pe viata intre cei doi mari conducatori.

Si astfel copiii au luat cunostinta despre intelepciunea si generozitatea unuia dintre primii nostri stramosi.Morala legendei le-a dat de gandit, apreciindu-l pe marele rege dac.Dar nu au cugetat excesiv la aceasta ; joaca ii astepta...

DAN ALEXANDRU BOGDAN
 CORCEANU ROBERT
 LUNGU GABRIEL
 ADAM DANIEL